

Lenas resa till Malawi

Lena Westberg, medlem i SWEA Marbella, är först ut med sin gripande berättelse om resan till Malawi!

MALAWI:

- Av Malawis befolkning på **11.600.000** är ca **2.000.000** föräldralösa barn
- **30%** av barnen dör innan de fyller fem år
- Förväntad livslängd för de som överlever är under **40** år

VITAMEAL

- har utvecklats av experter/vetenskapsmän inom områdena fel/undernäring hos barn
- innehåller en perfekt balans av kalorier, proteiner, karbohydrater, vitaminer och mineraler, det som alla undernärda barn behöver för att växa och utveckla sin fulla potential
- distribueras av erkända välgörenhetsorganisationer som har den nödvändiga infrastrukturen för att effektivt kunna utföra distributionen
- produceras på fabriker i Malawi och Kina med lokala produkter och lokal arbetskraft
- distribueras av **Feed the Children®**

NOURISH THE CHILDREN (NTC)

- arbetar tillsammans med **Feed the Children** för att distribuera VitaMeal till de människor i Malawi som behöver det

Jag och min man Carl ingår i ett projekt som kallas **Nourish the Children** (NTC). Genom detta projekt har alla vi som är inblandade distribuerat över 137.000.000 mål mat till undernärda barn runt om i världen.

Vi i Europa har koncentrerat vår hjälp till Malawi, ett av de fattigaste länderna i Afrika. I Malawi äter alla en majsgröt som är väldigt näringsfattig, vilket betyder att så gott som alla är undernärda med allt vad det innebär. Idag hjälper vi runt 70 000 barn att varje dag få den näringsriktiga maten VitaMeal.

Vårt projekt i Malawi består av två delar. Den ena delen är att ge katastrofhjälp, dvs få ut näringsriktig mat till främst barn för att de skall kunna tillgodogöra sig undervisning och kunna växa och utvecklas normalt. Den andra delen är att ge möjlighet till befolkningen att bli självförsörjande. Målet för framtiden är givetvis att ingen katastrofhjälp skall behövas. Det vi såg och upplevde gav trots allt hopp även om det är mycket jobb kvar att göra!

En dröm går i uppfyllelse

Min man och jag har länge pratat om att vi ville åka till Malawi för att med egna ögon se vad vårt arbete med bistånd här hemma gör för nytta för de som är inblandade i vårt projekt där. I somras gick denna dröm i uppfyllelse!

Vi var en grupp på tjugo personer som reste till Malawi för att besöka NTC projektet och jag kan utan överdrift säga att denna resa förändrade väldigt mycket för oss. Vi har så oändligt mycket att vara tack-samma över och det är otroligt nyttigt att få detta bekräftat.

När vi kom till Malawi blev vi välkomnade av bl a turistministern. Hon sa en sak som jag har tänkt på så många gånger efteråt. Hon sa: ”– tack för att ni kommer hit och besöker oss och tack för det ni gör här. Vi tillhör alla samma ras, människan, och det är egentligen inte välgörenhet ni bedriver. Ni tar ert ansvar som medmänniskor, något som alla borde göra!”

Lena med en Malawipojke – stolt över sin nya tandborste och tandkräm

Första riktiga utflykten för oss var att besöka ”vår” fabrik i Lilongwe där VitaMeal tillverkas. I fabriken torkas majs och soja och innan det paketeras tillsätts vitaminer och mineraler så att maten har full näring. Råvarorna levereras av lokala bönder och det ger närmare 1 000 personer i Malawi arbete. Detta är helt fantastiskt!

Kunskapsbrist leder till fattigdom

Det största problemet i Malawi är inte fattigdomen utan bristen på kunskap. Fattigdom kan dock åtgärdas genom kunskap/utbildning. Så nästa dag besökte vi vårt andra projekt, Mtalimanja Village, ett par timmars bilfärd från Lilongwe. Där togs vi emot med en stor ceremoni i byn och visades runt.

Detta projekt handlar om hjälp till självhjälp. Hela byn är som en skola där 37 utvalda familjer från lika många byar får bo i 2 år. Under tiden de bor där får de lära sig småskaligt jordbruk/djurbruk, kompostering, enkel bevattning, svampodling (för näringen), kost och näringslära m m.

Efter de två åren i Mtalimanja Village åker de tillbaka till sina byar för att lära ut det de lärt sig.

Tredje dagen i Malawi fick vi vara med om utdelning av mat i skolan (maten gör att de kommer dit, mycket smart). Vi var i en liten byskola där alla satt packade på ett cementgolv, inga böcker, inget material, inga möbler. Några av barnen började gråta när de såg oss, de hade aldrig sett vita personer förut och tyckte att vi var skrämmande. De glömde dock att vara rädda då vi lärde dem en svensk rörelsesång!

Sedan skulle vi också vara med och dela ut matpaket till barn och deras familjer. I varje by bestämmer hövdingen vilka barn som har behov av att få hjälp. Vi var med om en ”liten” utdelning – endast 2 500 personer.

En stor del av mellangenerationen är borta på grund av aids. Detta är något som vi hade läst om, men då vi var på plats och såg alla dessa barn och så få vuxna så blev det helt överväldigande. Det är inte ovanligt att mor- och farföräldrar har ansvar för upp till femton barnbarn. Jag såg också barn som bar på barn, ibland flera barn.

Att se dessa små barn dela på tallrikar med mat vi delat ut var helt hjärtskärande. Många hade inga bestick att äta med och ibland var de flera stycken som samsades om en tallrik.

Vi tog oss vidare för att hjälpa till att dela ut flera matpåsar till de som blivit ”utvalda” att få den hjälpen. Tusentals personer satt på marken och väntade på att matbilen skulle komma. Det var helt otroligt att se den ordning som var trots att det var så många människor. Napoleon Dzombe, den man som är ansvarig för NTC projektet i Malawi, berättade att detta är villkoret för att de skall få maten. Det är mycket viktigt att allt går värdigt och lugnt till väga.

Ibland känns det som att det vi gör är som en droppe i havet. Men om vi kan hjälpa ETT barn till ett bättre liv så är det fantastiskt! I Malawi insåg vi att alla insatser vi gör, gör skillnad.

Efter utdelningen ordnade man en ceremoni i byn som tack och många kom fram, tog i hand och tackade oss personligen för den hjälp vi ger.

ETT klassrum med tätt packade barn på ett cementgolv!

NTC ber människor prenumerera på ett eller flera matpaket varje månad vilket innebär regelbundna månatliga donationer.

Malawi kallas för ”the warm heart of Africa” och det var verkligen fantastiskt att mötas av alla dessa vänliga leende människor. Malawi är ett av de få länder i Afrika som inte haft krig på många år och det är ett land jag varmt kan rekommendera att åka till. En sak som vi blev väldigt fascinerade av var att det var så rent överallt. Efter att ha rest en hel del i Asien, bl a nyligen i Vietnam där vi upplevde att det var skräpigt på många ställen så var det väldigt positivt att se detta.

Att resa som vi gjorde, inte bara som turister utan dessutom som observatörer var också en ny och väldigt speciell upplevelse, något som jag verkligen kan rekommendera.

Vi behöver fler som donerar matpåsar! Vill du veta mer om Nourish the Children och hur du kan hjälpa till är du välkommen att skriva till lenawestberg@bigplanet.com